

Aalborg Stiftstidende, 28. december 1995

Super- dan

Peder Bundgaard:
»Superdan«.
291 sider, 248 kr.
Borgens Forlag

Dan Turéll var
Superdan,
Ingen tvivl om det.

Bøger

»Dan ville elskes - betingelsesløst«, siger Peder Bundgaard om vennen og samarbejdspartneren gennem 23 år, og det blev han så - bl. a. af selsamme Peder Bundgaard. Han gør derfor helt klart fra starten, at han ikke er ude på at lave en litteraturhistorie eller lignende, for det kan han ikke, siger han. Hans indvending er: Han er en fan!

Dette udgangspunkt præger bogen om Dan Turéll fra første til sidste side, og hvis man ikke kan tage den næsegruse beundring, som Bundgaard maler op, skal man ikke læse bogen.

Til gengæld får man et kærligt, men ærligt og usentimentalt portræt af en tusindkunstner, og dem har vi ikke for mange af i Danmark.

Bogen viser alle de masker, som Turéll mestrede, og som gav ham navnet Superdan: Han var poet, gøgler, stand-up komiker, foredragsholder, journalist, krimiforfatter, musikkender, provokatør og meget mere. Han var en original i ordets bedste betydning, idet han anerkendte, at han var anderledes og turde stå ved det. At hans image med de sorte negle og slængkappen så måske kom til at stå i vejen for en egentlig, seriøs anerkendelse fra det officielle Danmark, er én af de sideeffekter, som han ikke selv kunne ændre på, og som Bundgaard fortæller betød utroligt meget for den hurtigtgående, men sårbare kunstner.

At Dan Turéll med sin udstråling nåede langt ud over scenekanten, når han optrådte, er hans

forhold til Chili Turéll et eksempel på, efter hvad den gode Bundgaard beretter, men også andre berømtigheder - som f.eks. Ole Bornedal - erkender, at mødet med kunstneren, der på gymnasiets fællestimer læste digte op, fik stor efterklang i hans personlige og kunstneriske udvikling.

Gymnasiet, der indirekte omtales, er såmænd vores eget nordjyske Nørresundby Gymnasium, hvor Bornedal gik, men også flere gange senere blev Dan Turéll inviteret til at give opvisning i sin rivende talefærdighed på selsomme skole; jeg har selv oplevet ham der og husker tydeligt, hvor forpustede tilhørerne var efter seancen. Ingen tvivl om det: Han var en Superdan.

Maj-Britt Hestehave